

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/9/2024
Identifikačné číslo spisu: 4111234261
Dátum vydania rozhodnutia: 26.03.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:4111234261.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej v spore žalobcu: Plastics - Trade, a.s., so sídlom Budovateľská 5, Snina, IČO: 36 483 265, zastúpeného: Advokátska kancelária Martin Ontkovič, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 55 704 085, proti žalovanému: Reflex Rišňovce, s.r.o., so sídlom Rišňovce 255, Rišňovce, IČO: 36 540 544, zastúpenému: JUDr. Lenka Takáčová, LL.M., advokátkou, so sídlom Mariánska 1359/4, Nitra, o zaplatenie 7 333,70 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 28Cb/11/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. mája 2023 č. k. 26Cob/4/2022-874, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra (ďalej ako „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. júla 2021 č. k. 28Cb/11/2012-793 (ďalej ako „rozsudok súdu prvej inštancie“) vo výroku I. konanie v časti o zaplatenie sumy 850,69 eura zastavil, vo výroku II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol, vo výroku III. priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením, a vo výroku IV. priznal svedkyni Ing. F. N. nárok na svedočné v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobou zo dňa 8. novembra 2011 sa domáhal žalobca zaplatenia ceny za tovar, ktorý dodal žalovanému v celkovej hodnote 7 333,70 eura. Súd mal za preukázané a nesporné, že dodávku tovaru si žalovaný objednal objednávkou zo dňa 30. mája 2011, č. 95/2011 v množstve 2 000 kg technickej fólie, ktorú prevzal dňa 7. júna 2011, v množstve 2 140 kg fólie. Prevzatie potvrdil na dodacom liste č. 401/000190. Za tovar mal zaplatiť 2 953,20 eura faktúrou č. 201110159 zo dňa 7. júna 2011, splatnou dňa 7. júla 2011 vo výške 2 953,20 eura. Objednávkou zo dňa 20. júla 2011, č. 119/2011 si objednal dodávku 2 000 kg technickej fólie. Žalobca dodal žalovanému 2 066 kg fólie, ktorú žalovaný prevzal dňa 15. augusta 2011, čo potvrdil na dodacom liste č. 401/000233. Dodávku fakturoval faktúrou č. 201110204 zo dňa 15. augusta 2011, splatnou dňa 14. septembra 2011

vo výške 2 851,08 eura. Žalovaný si objednal objednávkou zo dňa 23. augusta 2011, č. 129/2011 dodávku 1 000 kg technickej fólie. Žalovaný prevzal 988 kg fólie dňa 30. augusta 2011, čo potvrdil na dodacom liste č. 401/000245. Dodávku žalobca fakturoval faktúrou č. 201110215 zo dňa 30. augusta 2011, splatnou dňa 29. septembra 2011 vo výške 1 529,42 eura.

3. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že prevzatie tovaru, zaplataenia ktorého sa žalobca domáhal žalobou, ani jeho cena neboli spochybnené - neboli sporné. Žalobca dodal žalovanému technickú fóliu v troch dodávkach, na základe troch objednávok. Žalovaný tovar prevzal, ale cenu za tovar nezaplatil. Žalovaný v konaní zdôvodnil nezaplatenie ceny za tovar vo výške 7 333,70 eura tým, že dodal polypropylénovú (ďalej ako „PP“) mriežku žalobcovi, na základe jeho objednávky zo dňa 9. mája 2011, na základe čoho vystavil faktúry č. 110196, č. 110239, č. 110277, č. 110426 a č. 110468 v celkovej hodnote 6 483,01 eura. Keďže mal aj on voči žalobcovi pohľadávku vo výške 6 483,01 eura, vykonal dňa 2. novembra 2011 zápočet, ktorý doručil žalobcovi dňa 7. novembra 2011. Mal za to, že nárok žalobcu nebol dôvodný s poukazom na uvedený zápočet a čiastočnú úhradu vo výške 850,69 eura. Z objednávky žalobcu č. 020/000110029 zo dňa 9. mája 2011 mal súd prvej inštancie za preukázané, že si ňou žalobca objednal u žalovaného výrobu a dodávku PP mriežky v množstve: 50.000 bm, v šírke: 2.100 mm, v cene 0,06 eura/bm, s termínom požadovaného dodania: 16. mája 2011. Zároveň požiadal o potvrdenie dodacieho termínu. Mailom zo dňa 7. júla 2011 oznámil žalovaný žalobcovi, že natkal zhruba 30 000 m² sieťky, a žiadal ho, aby mu oznámil, kedy si po ňu príde. Na uvedený právny vzťah súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 409 a nasl. Obchodného zákonníka. V tomto prípade podľa súdu prvej inštancie zmluva neurčovala miesto dodania a nemala ani ustanovenie o povinnosti jeho odoslania predávajúcim. Súd ustálil, že v takom prípade je miestom dodania miesto, v ktorom sa tovar nachádza - teda u žalovaného ako predávajúceho, ku ktorému poslal žalobca svojho zamestnanca vodiča. Tovar od žalovaného bol žalobcovi dovezený v piatich dodávkach v dňoch 6. mája 2011, 26. mája 2011, 8. júna 2011, 15. augusta 2011 a 31. augusta 2011. V tomto prípade nešlo o dodanie tovaru odovzdaním na prepravu prvému dopravcovi pre kupujúceho.

4. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca v písomnom odstúpení od zmluvy zo dňa 1. decembra 2011 neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý od zmluvy odstupuje. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej Republiky z 30. novembra 2016, sp. zn. 3Obdo 61/2016, vyhodnotil súd prvej inštancie odstúpenie žalobcu od zmluvy zo dňa 1. decembra 2011, ako neplatný právny úkon, keďže jednoznačne nevymedzil dôvod, pre ktorý od zmluvy odstupuje a neuviedol konkrétnu zmluvnú povinnosť, ktorá mala byť druhou zmluvnou stranou (žalovaným) porušená. Keďže nedošlo k platnému odstúpeniu od zmluvy o dodávke tkaním PP mriežky žalobcom ako kupujúcim, nedošlo podľa súdu prvej inštancie ani k zániku nesplneného záväzku, ktorý mal žalobca ako kupujúci voči žalovanému ako predávajúcemu.

5. Súd prvej inštancie v rozsudku zároveň ustálil, že žalovaný listom zo dňa 2. novembra 2011 oznámil žalobcovi započítanie pohľadávok, ktoré mal voči žalobcovi v celkovej výške 6 483,01 eura z titulu neuhradenej kúpnej ceny tovaru. Keďže žalobca neuhradil žalovanému splatné pohľadávky ani po uplynutí lehoty splatnosti jednotlivých faktúr, žalovaný započítal svoje pohľadávky (vo výške 6 483,01 eura) voči pohľadávkam žalobcu (vo výške 7 333,70 eura), pričom započítané pohľadávky zanikli v rozsahu v akom sa vzájomne kryli, ku dňu doručenia započítania žalobcovi dňa 7. novembra 2011. Jednostranný právny úkon žalovaného, ktorým bolo započítanie pohľadávok zo dňa 2. novembra 2011, vyhodnotil súd prvej inštancie ako účinný právny úkon, ktorý spôsobil zánik pohľadávok z dôvodu, že boli splnené všetky predpoklady na započítanie podľa právnej úpravy obsiahnutej v § 358 až § 364 Obchodného zákonníka a § 580 a § 581 Občianskeho zákonníka. Vo svetle uvedeného sa javilo súdu prvej inštancie ako nadbytočné preukazovanie pôvodu tovaru a rozsah jeho poškodenia v súvislosti s jeho reklamáciou, ako aj možnosťou jeho vrátenia, resp. vydania žalovanému, keďže došlo k neplatnému odstúpeniu od zmluvy, čím nemohlo dôjsť ani následne k vráteniu plnenia, ktoré bolo poskytnuté pred odstúpením od zmluvy. Ďalším dôvodom, pre ktorý sa súd prvej inštancie nezaoberal vadami tovaru, ktoré reklamoval žalobca, bola skutočnosť, že súd nemohol v konaní žalobcovi ako kupujúcemu priznať právo z väd tovaru z dôvodu, že si nesplnil povinnosť oznámiť vady tovaru predávajúcemu podľa § 428 ods. 1 písm. b) Obchodného zákonníka, keďže nesplnenie tejto povinnosti včas namietol v súdnom konaní predávajúci - žalovaný. Súd prvej inštancie uviedol, že pri rozhodovaní dospel k záveru, že došlo

k zániku pohľadávok, ktoré mali voči sebe strany sporu, čím nebol daný dôvod podania žaloby na súd a vedenia súdneho konania, a žalobu zamietol.

6. Vo vzťahu k vykonávaniu dokazovania súd prvej inštancie uviedol, že v priebehu konania mienil vykonať dokazovanie ustanovením znalca, avšak keďže následne dospel k záveru, že v danom prípade už to nebolo dôvodné, nakoľko bolo nutné posúdiť platnosť odstúpenia od zmluvy, reklamáciu vád tovaru, ako aj oznámenie o započítaní zo dňa 2. novembra 2011, upustil od znaleckého dokazovania. Návrhu žalovaného na výsluch svedka O. W. súd prvej inštancie zamietol z dôvodu, že sa z dôvodu jeho pracovnej zaneprázdnenosti pojednávani opakovane nezúčastňoval a jeho opätovné predvolávanie by viedlo k ďalšiemu predlžovaniu konania, a navyše žalobca zabezpečil jeho písomnú svedeckú výpoveď zo dňa 6. júla 2020 (č. l. 495) podľa § 196 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

7. Krajský súd v Nitre (ďalej ako „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom z 18. mája 2023 č. k. 26Cob/4/2022-874 (ďalej ako „napadnutý rozsudok“), na základe odvolania žalobcu voči výroku II. a III. rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti. Súčasne uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od doručenia rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

8. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že je rozsudkom súdu prvej inštancie a odvolacími dôvodmi viazaný a zároveň sa cíti byť viazaný aj skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie. Ďalej konštatoval, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré poukázal a pre účely zdôraznenia jeho správnosti a vysporiadanie sa s odvolacou argumentáciou žalobcu v bodoch 48. až 51. poukázal na ďalšie skutočnosti. Odvolací súd uviedol, že odvolacia argumentácia žalobcu je v prevažnej miere založená na tom, že súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúce povinnosť kupujúceho vykonať prehliadku tovaru, a preto bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či právne posúdenie zisteného skutkového stavu súdom prvej inštancie bolo správne.

9. Krajský súd konštatoval, že v konaní nebola sporná pohľadávka žalobcu voči žalovanému za dodanie tovaru vo výške 7 333,70 eura, ktorú žalovaný nespochybnil. V konaní tiež nebolo sporné, že si žalobca od žalovaného objednávkou zo dňa 9. mája 2011 objednal výrobu a dodávku PP mriežky v množstve: 50.000 bm, v šírke: 2.100 mm v cene 0,06 eur/bm s termínom požadovaného dodania: 16. mája 2011. Ďalej nebolo sporné ani to, že žalovaný dodal žalobcovi tovar vo viacerých dodávkach, a to dňa 6. mája 2011, 26. mája 2011, 8. júna 2011, 15. augusta 2011 a 31. augusta 2011. Nakoniec nebolo sporné ani to, že žalobca u žalovaného reklamoval vady dodaného tovaru spočívajúce v nesprávnej šírke (šírka mriežky mala byť menšia ako požadovaný rozmer 2.100 mm), a to dňa 14. októbra 2011 (t. j. v rozmedzí 162 dní, 142 dní, 128 dní, 61 dní a 45 dní od jednotlivých dodávok tovaru).

10. Ďalej uviedol, že keďže žalovaný vo vzťahu k reklamáci (notifikácii vád tovaru) žalobcu zo dňa 14. októbra 2011 v konaní vzniesol námietku nespĺnenia notifikačnej povinnosti zo strany žalobcu podľa § 428 ods. 2 Obchodného zákonníka, súd prvej inštancie sa musel touto námietkou zaoberať a aj tak správne urobil. V odôvodnení rozsudku (ods. 45. až 49.) sa súd prvej inštancie zaoberal včasnosťou reklamácie a k pojmu „čo najskôr“ (v ust. § 427 ods. 1) zaujal svoj právny názor, pričom poukázal aj na priliehavú judikatúru. Odvolací súd dal do pozornosti odvolateľa, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje rozhodnutie iba poukazom na jedno rozhodnutie senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako sa to snažil naznačiť žalobca vo svojom odvolaní, ale poukázal tiež aj na iné rozhodnutia (či už Ústavného súdu Českej republiky, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky), a preto sa odvolací súd nestotožnil s odvolacou námietkou o nedostatočnom odôvodnení či arbitrárnosti rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Odvolací súd sa v bode 51. odôvodnenia v odsekoch a) až e) podrobne venoval odvolacím námietkam žalobcu a na podporu svojho názoru uviedol ďalšie skutočnosti.

12. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) navrhujúc, aby dovolací súd dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie, alternatívne aby zmenil odvolací rozsudok tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 6 483,01 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne: zo sumy 2 102,51 eura od 8. júla 2011 do zaplatenia, zo sumy 2 851,08 eura od 15. septembra 2011 do zaplatenia, zo sumy 1 529,42 eura od 30. septembra 2011 do zaplatenia. Prípustnosť dovolania odôvodnil vadou podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP, ako aj ustanovením § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

13. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP podľa názoru dovolateľa spočíva v tom, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnený, prekvapivý, arbitrárny a že odvolací súd sa v dostatočnej kvalite nevysporiadal s relevantnými skutočnosťami a argumentmi žalobcu a pri odôvodňovaní svojho právneho záveru odvolací súd riadne nezohľadnil všetky zákonné predpoklady stanovené Obchodným zákonníkom pre posúdenie charakteru vád tovaru; náležité zohľadnenie okolností prípadu, povahy tovaru, zákonných pojmov „podľa možnosti“ a „s prihliadnutím na povahu tovaru“ podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka. Namietal, že v odôvodnení právneho záveru o zjavnom charaktere vád tovaru v odôvodnení napadnutého rozsudku absentuje náležité a riadne zohľadnenie a vysporiadanie sa s týmito okolnosťami, a preto závery ohľadom charakteru vád tovaru sú podľa dovolateľa arbitrárne a prekvapivé. Dovolateľ ďalej uviedol, že rovnako to platí aj pre záver odvolacieho súdu o posúdení lehoty pre vykonanie prehliadky tovaru a vytknutie vady, pri ktorých podľa dovolateľa odvolací súd náležite nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, ako aj zákonné pojmy „podľa možnosti“ a s prihliadnutím na povahu tovaru“ podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka.

14. Dôvod prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP žalobca odôvodňoval tým, že mu nie je známe také rozhodnutie odvolacieho súdu, v ktorom by dovolací súd posudzoval taký konkrétny charakter vád (t. j. či ide o zjavné alebo skryté vady) spočívajúci v nedostatku požadovanej dĺžky tovaru v milimetroch, ako tomu bolo aj v prípade vád tovaru v tomto súdenom prípade, a to s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti tohto prípadu. Dovolateľovi nie je známe ani také rozhodnutie odvolacieho súdu, v ktorom by dovolací súd posudzoval zákonom stanovenú lehotu na vykonanie prehliadky tovaru podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka a/alebo lehotu na vytknutie vady podľa § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka s dôrazom a so zohľadnením aj konkrétnych okolností prípadu, prevádzkových možností žalobcu a povahy tovaru, ktoré by zodpovedali aj tomuto súdenému prípadu.

15. K právnej povahe vád tovaru dovolateľ uviedol, že pokiaľ ide o právny záver o tom, že vady tovaru majú mať charakter zjavných vád, tak tento názor krajský súd odôvodnil tým, že rozdiel aj rádovo v milimetroch je možné zistiť obyčajným metrom takpovediac bezprostredne „na mieste“ po prevzatí tovaru, resp. pri vyzdvihnutí tovaru vodičom, teda že by malo ísť o vady zistiteľné pri prehliadke (bod 51. pís. a) odôvodnenia napadnutého rozsudku). Tento názor krajského súdu je veľmi zjednodušený a opomína vziať náležitý zreteľ na povahu dodávaného tovaru - riedko tkanej sieťky amorfného tvaru, čo má za následok jeho vecnú a právnu nesprávnosť. Odvolací súd v tomto prípade prijal vlastný názor k samotnej odbornej metodike merania tovaru (riedkej sieťky nestáleho - amorfného tvaru), ktorá je sama o sebe odbornou záležitosťou, ktorú odvolací súd nie je sám odborne spôsobilý posúdiť, resp. povedať, že podľa súdu je šírku tovaru (riedkej sieťky nestáleho - amorfného tvaru) možné jednoducho zmerať obyčajným metrom v podstate hocikým priamo na mieste dodania, a to o to viac, že presnú šírku tovaru musel v tomto konaní určovať až súdny znalec a odborne sa k tomu vyjadroval Výskumný ústav chemických vlákien, a.s. Názor krajského súdu o zjavnosti vád tovaru, ktorý vychádza z premisy, že rozdiel v milimetroch, pokiaľ ide o tovar dodaný žalovaným, je odhaliteľný obyčajným metrom bez väčších problémov v podstate ihneď (napr. šoférom v deň dodania), je preto vecne, odborne, ako aj právne nesprávny.

16. Dovolateľ ďalej tvrdil, že pokiaľ ide o znalecký posudok č. 43/2013 zo dňa 30. mája 2023 od znalkyne Ing. V. B., na ktorý poukazuje krajský súd, tak tento znalecký posudok uvedená znalkyňa vypracovala, iba na základe fotodokumentácie a bez toho, aby vôbec fyzicky videla predmetný tovar, čo zo svojej podstaty robí tento znalecký posudok značne nevierohodným až nesprávnym. Tento znalecký posudok pôvodne ani neobsahoval povinnú doložku, že znalec si je vedomý následkov nepravdivého

znaleckého posudku, je nevierohodný a nepreukazný, keďže znalkyňa predmet znaleckého posudku ani len reálne nevidela a vyhotovila ho iba „na diaľku“ z fotografií, čo je v rozpore so základnými princípmi znaleckej činnosti podľa § 16 ods. 2 zákona č. 382/2004 Z.z.

17. Dovolateľ ďalej argumentoval, že tovar (sieťka) bol na svojich koncoch „rozstrapkaný“, pričom uvedené rozstrapkanie, resp. rozstrapkané konce na krajoch predstavujú dĺžku 4 až 6 cm. Určenie spôsobu merania (t. j. že šírka tohto tovaru sa meria bez rozstrapkaných koncov, od poslednej perlinkovej väzby/mriežky do poslednú perlinkovú väzbu/mriežku) nebolo žalovanému v konaní známe a rozporoval to, k čomu sa nakoniec musel vyjadriť znalec a potvrdiť, že šírka sa meria bez rozstrapkaných koncov. Uvedený charakter tovaru a jeho rozstrapkané konce (v dĺžke 4-6 cm) preto pri pohľade voľným okom značne skresľujú skutočnú šírku tovaru a o to viac znemožňujú zistiť šírku tovaru s presnosťou rádovo na milimetre, resp. jednotky centimetrov a už vôbec nie zmerať šírku tovaru po celej jeho navinutej dĺžke. Právny záver odvolacieho súdu o tom, že vady tovaru majú byť vadami zjavnými je teda právne nesprávny a náležite nezohľadňuje charakter a povahu tovaru.

18. K posúdeniu lehoty na vykonanie prehliadky tovaru a lehoty na vytknutie väd dovolateľ v prvom rade argumentoval, že právny záver krajského súdu o charaktere väd tovaru ako zjavných väd je nesprávny, vylučuje aplikáciu ust. § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka a v ňom stanovenú lehotu „čo najskôr“, ktorá je určená na vykonanie prehliadky zameranej na odhalenie zjavných väd a nie aj väd skrytých. Charakter väd tovaru ako väd skrytých preto opodstatňuje práve aplikáciu § 428 ods. 1 písm. c) Obchodného zákonníka a objektívnej lehoty 2 rokov. Nesprávne právne posúdenie teda spočíva aj v nesprávnom a nenáležitom aplikovaní a interpretácii celého § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka, nakoľko odvolací súd opomenul korektne a náležite aplikovať na tento prípad celé znenie § 427 Obchodného zákonníka, a to najmä dikciu „podľa možnosti“ čo najskôr a „s prihliadnutím na povahu tovaru“. Lehota na vykonanie prehliadky tovaru u žalobcu - so zohľadnením „podľa možnosti“ a „s prihliadnutím na povahu tovaru“ - preto zachovaná bola, ako aj so zohľadnením toho, že ide o skryté vady, pre ktoré platí objektívna 2-ročná lehota na ich odhalenie a vytknutie (§ 428 ods. 1 písm. c) ObZ), a je teda nesprávny právny záver odvolacieho súdu o tom, že žalobca mal túto lehotu zmeškať.

19. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 28. decembra 2023 po uplynutí dvadsaťdňovej lehoty (ktorej posledný deň pripadol na 26. decembra 2023, ktorý je dňom pracovného pokoja, a preto posledným dňom lehoty na podanie vyjadrenia bol najbližší pracovný deň 27. decembra 2023 - pozn. dovolacieho súdu) určenej súdom prvej inštancie, a preto na jeho vyjadrenie v súlade s ustanovením § 436 ods. 3 CSP dovolací súd nemohol prihliadať.

20. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas žalobca, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený advokátom (resp. advokátskou kanceláriou) v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je potrebné odmietnuť. V nasledujúcich bodoch dovolací súd uvádza stručné odôvodnenie svojho rozhodnutia (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP):

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP

21. Dôvodiac prípusnosťou dovolania podľa § 420 písm. f) CSP dovolateľ namietal, že rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne a nepresvedčivo odôvodnený, prekvapivý, arbitrárny a že odvolací súd sa v napadnutom rozsudku v dostatočnej kvalite nevysporiadal s relevantnými skutočnosťami a argumentmi žalobcu.

22. Dovolateľ ďalej tvrdil, že odvolací súd pri odôvodňovaní svojho právneho záveru taktiež riadne nezohľadnil všetky zákonné predpoklady stanovené Obchodným zákonníkom pre posúdenie charakteru väd tovaru, konkrétne ide o náležité zohľadnenie okolností prípadu, povahy tovaru, zákonných pojmov

„podľa možnosti“ a „s prihliadnutím na povahu tovaru“ podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka, a preto považuje závery odvolacieho súdu za arbitrárne a prekvapivé.

23. K námietke nezohľadnenia okolností prípadu posúdenia charakteru vád tovaru, povahy tovaru, zákonných pojmov „podľa možnosti“ a „s prihliadnutím na povahu tovaru“ podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka uvedenej v predchádzajúcom bode 22. tohto rozhodnutia, dovolací súd uvádza, že dovolateľ týmto namieta nedostatočne posúdený skutkový stav veci.

24. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že hodnotenie skutkových okolností a zisťovanie skutkového stavu sú povolané súdy prvej a druhej inštancie ako skutkové súdy, a nie dovolací súd, ktorý je v zmysle § 442 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, a jeho prieskum skutkových zistení nespočíva v prehodnocovaní skutkového stavu, ale len v kontrole postupu súdu pri procese jeho zisťovania (porovnaj I. ÚS 6/2018). V rámci tejto kontroly dovolací súd síce má možnosť vyhodnotiť a posúdiť, či konanie nie je postihnuté rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.), a či konajúcimi súdmi prijaté skutkové závery nie sú svojvoľné, neutržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04), čím by mohlo dôjsť k vade zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, avšak dovolanie na takých argumentoch nestálo a dovolací súd ex officio (z úradnej povinnosti) dané vady sám nevyhľadáva. Pokiaľ súdy nižšej inštancie opierali svoje zistenia o vykonané dôkazy vrátane znaleckého posudku, ktoré ale nevyhodnotili podľa predstáv žalobcu, nešlo o postup vylučujúci, či znemožňujúci žalobcovi realizáciu procesných práv priznaných jemu CSP. Dovolanie je tak formulované (len) ako nesúhlasný prejav dovolateľa so skutkovými zisteniami súdov nižšej inštancie a ich právnym posúdením, ktorý ale túto argumentáciu neposúva do relevantnej roviny dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP.

25. Dovolací súd pripomína už dávnejšiu judikatúru najvyššieho súdu (R 42/1993, R 37/1993, R 125/1999, R 6/2000) a ďalšiu na ňu nadväzujúcu rozhodovaciu prax najvyššieho súdu (pozri rozhodnutia sp. zn. 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017, 9CdoPr/8/2023), ktorá nepovažovala prípadnú neúplnosť, či nesprávnosť skutkových zistení a skutkových záverov bez ďalšieho za dôvod zakladajúci tzv. zmätočnosťnú vadu konania. Aj aktuálne podľa CSP platí, že dôvodom zakladajúcim zmätočnosťnú vadu podľa § 420 písm. f) CSP nie je nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. Súlad tohto právneho názoru s ústavou posudzoval ústavný súd a nedospel však k záveru o jeho ústavnej neutržateľnosti (II. ÚS 465/2017, III. ÚS 40/2020).

26. K námietke nevysporiadania sa s argumentmi žalobcu dovolací súd uvádza, že dovolateľ nešpecifikoval, s ktorými námietkami sa odvolací súd nemal nevysporiadať. Keďže dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), napriek bližšiemu nešpecifikovaniu vady nedostatočného odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu, dovolací súd nad rámec uvedeného konštatuje, že považuje odôvodnenie napadnutého rozsudku v spojení s rozsudkom súdu prvej inštancie za akceptovateľné a ústavne udržateľné.

27. Najvyšší súd konštatuje, že nedostatočná kvalita súdneho rozhodnutia, ktorého odôvodnenie nezodpovedá procesným požiadavkám práva na spravodlivý proces, môže byť predmetom dovolacieho prieskumu v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f) CSP (m. m. IV. ÚS 154/2020, IV. ÚS 447/2020, I. ÚS 570/2020). Keď sa konajúci súd rozhodujúci o opravnom prostriedku sporovej strany nevysporiada s právne relevantnou argumentáciou sporovej strany adekvátne a preskúmateľne alebo nekonštatuje irelevantnosť jeho právnej argumentácie, poruší právo na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (m. m. III. ÚS 402/08, IV. ÚS 279/2018). Odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu je pritom potrebné posudzovať spoločne, pretože tvoria jeden celok (porovnaj II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08).

28. Dovolací súd v odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu a ani v odôvodnení rozsudku súdu prvej

inštancie nezistil ani iné prípadné logické nedostatky alebo rozpor v jednotlivých záveroch súdu. V tomto smere nezistil nesprávnosť a nezákonnosť procesného postupu odvolacieho súdu z hľadiska dodržania limitov daných úpravou civilného sporového konania pre zachovanie pravidiel spravodlivého súdneho procesu.

29. Obsah spisu vedeného v preskúmvanej veci v ničom neopodstatňuje tvrdenie žalobcu, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil dostatočne, resp. že ho odôvodnil nepreskúmateľne. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím súdu prvej inštancie, nemožno považovať za neodôvodnený. Podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu náležitosti v zmysle § 393 CSP. Preto dovolací súd konštatuje, že dovolateľom tvrdené procesné pochybenie odvolacieho súdu, ktorým by došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces, nezistil.

K dôvodu prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

30. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania.

31. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a), b) alebo c) CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Môže ísť o tak o otázku hmotnoprávnu (odvíjajúcu sa od interpretácie napríklad Obchodného zákonníka alebo Zákona o konkurze a reštrukturalizácii), ako aj otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku), na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Otázky riešené súdmi v priebehu konania, avšak netvoriace, resp. nezakladajúce súdne rozhodnutie alebo pre konečné rozhodnutie nepodstatné, alebo riešené len popri iných rozhodujúcich otázkach, nemajú relevanciu pre prípustnosť dovolania. Dovolací súd uvádza, že argumentácia dovolateľa musí byť prispôbená tomu, že dovolanie opierajúce sa o dovolací dôvod podľa § 432 CSP je zamerané výlučne na riešenie právnych otázok, ktoré sú významné pre rozhodnutie konkrétneho sporu, čo znamená, že nesmie ísť o otázky skutkové, hypotetické, prípadne akademické, prípadne súdom riešené len ako otázky navyč, t. j. bez ktorých vyriešenia by súd vo veci mohol rozhodnúť, pretože rozhodnutie založil na vyriešení inej, či iných rozhodujúcich právnych otázok.

32. Dovolateľ prípustnosť nesprávneho právneho posúdenia odvolacieho súdu vyvodzoval poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľ však priamo neformuloval vo svojom dovolaní žiadnu právnu otázku iba uviedol, že mu nie je známe také rozhodnutie dovolacieho súdu, v ktorom by dovolací súd posudzoval taký konkrétny charakter vád (t. j. či ide o zjavné alebo skryté vady) spočívajúci v nedostatku požadovanej dĺžky tovaru v milimetroch, ako tomu bolo aj v prípade vád tovaru v tomto súdenom prípade, a to s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti tohto súdneho prípadu. Dovolateľovi nie je známe ani také rozhodnutie dovolacieho súdu, v ktorom by dovolací súd posudzoval zákonom stanovenú lehotu na vykonanie prehliadky tovaru podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka a/alebo lehotu na vytknutie vady podľa § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka s dôrazom a so

zohľadnením aj konkrétnych okolností prípadu, prevádzkových možností žalobcu a povahy tovaru, ktoré by zodpovedali aj tomuto súdenému prípadu.

33. Dovolací súd tu zdôrazňuje, že ako už bolo uvedené vyššie, predpokladom pre prípustnosť dovolania namiereného voči rozhodnutiu odvolacieho súdu je, aby dovolateľom nastolená otázka bola otázkou právnou a nie skutkovou. Otázka posudzovania charakteru väd tovaru, teda či išlo o vady zjavné alebo skryté, od ktorej závisela otázka posudzovania lehoty na vykonanie prehliadky tovaru podľa § 427 ods. 1 Obchodného zákonníka a lehoty na vytknutie vady podľa § 428 ods. 1 Obchodného, je otázkou skutkovou a jej riešenie vychádza zo skutkových zistení súdmi nižšej inštancie. Jej zodpovedanie bolo výsledkom vykonaného dokazovania v danom spore. Tým, že sa dovolateľ nestotožňuje so závermi odvolacieho súdu, ktorý odobril postup súdu prvej inštancie, v podstate spochybňuje jeho skutkové závery a žiada ich prehodnotenie dovolacím súdom.

34. Odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a samotná polemika dovolateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu však nepredstavuje vymedzenie podstatnej právnej otázky tak, ako to predpokladá § 421 ods. 1 CSP v spojení s § 432 ods. 2 CSP. K tomu dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu pod príslušnú právnu normu, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri právnom posúdení veci však rieši právne otázky, nie skutkové, preto nemožno dovolanie podané pre nesprávne právne posúdenie veci odôvodniť spochybnením skutkových záverov odvolacieho súdu, ktorých riešenie predchádzalo riešeniu právnych otázok. Preto námietky dovolateľa týkajúce sa spochybňovania skutkových zistení a skutkových záverov považuje dovolací súd za neopodstatnené. Úlohou dovolacieho súdu v rámci dovolacieho konania nie je riešenie skutkových otázok, pretože dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

35. Neuniklo pozornosti dovolacieho súdu ani to, že dovolateľ námietky k aplikácii § 427 Obchodného zákonníka viazal na ním podsúvanú skutkovú okolnosť posudzovaného prípadu o charaktere skrytých väd tovaru. Avšak pokiaľ dovolateľ v dovolacom konaní namietal nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom otázky vyplývajúcej zo skutkového stavu, ktoré sa pretavilo do aplikácie § 427 Obchodného zákonníka, tak takto nastolená právna otázka nespĺňa náležitosti vymedzenia dovolacieho dôvodu podľa § 432 CSP a nemožno ju podrobiť dovolaciemu prieskumu podľa § 421 CSP.

36. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že nezistil splnenie podmienok prípustnosti dovolania podľa § 432 ods. 1 a 2 CSP v spojení s § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

37. Na záver dovolací súd uvádza, že pokiaľ dovolateľ v rámci argumentácie k dovolacieho dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci namietal samotný znalecký posudok, jeho hodnotenie a jeho nesprávnosť, potom predmetná námietka v rámci vymedzenia nesprávneho právneho posúdenia veci nie je prípustná. Dovolací súd nad rámec uvedeného uvádza, § 420 písm. f) CSP, tak vzhľadom na body 75. a 76. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že nebolo dôvodné doplniť dokazovanie ustanovením znalca a súd upustil od znaleckého dokazovania, keďže bolo nutné posúdiť platnosť odstúpenia od zmluvy, reklamáciu väd tovaru, ako aj oznámenie o započítaní, by bola takáto námietka nedôvodná.

38. Na základe uvedeného dovolací súd uzatvára, že k dovolateľom namietanej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. f) CSP nedošlo, a z toho dôvodu dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c) CSP. Vo vzťahu k dôvodu prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP nevymedzil dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, preto dovolací súd dovolanie žalobcu v tejto časti odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f) CSP, bez toho, aby sa ďalej zaoberal otázkou vecnej správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia.

39. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu v dovolacom konaní preukázateľne

žiadne trovy nevnikli, nakoľko sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril v lehote určenej súdom prvej inštancie (k tomu vid' judikát č. R 72/2018).

40. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.